

také právo odpírati onomu jednání na nástupce platně převedeno (třeba činy konkludentními). Vykonal-li však již předchůdce své právo — k čemuž namnoze stačí určitý projev, že jednání nepovažuje za platné — pak pro nástupce, který věci nebo práva potom nabyl, nutno podle právní povahy tohoto případu odpiratelnosti a převodního aktu zvlášť rozhodnouti, zda i v tomto směru má stejné postavení, jako předchůdce (na př. u jednání zrušených ex tunc) či nikoliv.

(Dokončení.)

P R A K T I C K É P Ř Í P A D Y.

I při předčasném propuštění ze služby bez důležitého důvodu ruší se služební poměr statkového úředníka (§ 22 zákona č. 9/1914 ř. z.), takže propuštěný úředník nemůže se domáhati uznání, že služební poměr trvá, nýbrž jedině výplaty služebních požitků za výpovědní dobu, kterýž nárok však zaniká, nebyl-li do 6 měsíců, počítaje ode dne propuštění, uplatněn. (§ 33 cit. zák.).

Žalobní nárok hospodářského správce vznesený proti nájemci dvora, žalovanému o uznání, že služební poměr trvá, a o zaplacení služebních požitků, byl ve všech stolicích zamítnut.

Z důvodů nejvyššího soudu:

Dovolání opřené o dovolací důvod § 503 č. 4. c. ř. s. není opodstatněno.

Podle zákona ze dne 13. ledna 1914, č. 9 ř. z., jak vyplývá z jeho § 22 a ze srovnání s § 1162 písm. b. obč. z. a § 29 zákona o obch. pom., ruší se služební poměr statkových úředníků v případě jejich předčasného propuštění bez důležitého důvodu. Uvedený zákon, vypočítává pak v § 32 nároky předčasně bez důležitého důvodu propuštěného statkového úředníka, mezi dotýcnými nároky nárok na obnovení služebního poměru neuvádí (srovn. rozh. číslo 3071 sb. nejv. s.). Proto právem a nikoli, jak dovolatel vytýká, nesprávně, zamítl odvolací soud žalobcův nárok na uznání, že služební poměr žalobcův u žalovaného, ježto prý propustil žalovaný žalobce bez důležitého důvodu, s povinností platiti žalobci služební požitky trvá, pokud se týče právem zamítl odvolací soud podpůrný žalobcův nárok na odsouzení žalovaného, aby přijal žalobce zpět do svých služeb.

Pokud jde o nárok žalobců, aby mu žalovaný z důvodu neoprávněného předčasného propuštění nahradil služební požitky za dobu výpovědní, nepochybil odvolací soud ani tu, když tento nárok zamítl, protože nebyl v šestiměsíční lhůtě od propuštění žalobou uplatněn a následkem toho zanikl (§ 33 zák. o statkových úřednících). Jest mylným názor dovolatelův, že v jeho případě nelze počítati šestiměsíční propadnou lhůtou (§ 33 zákona o statkových úřednících) od propuštění, nýbrž ode dne 10., pokud se týče 11. srpna 1927, protože teprve tento den zvěděl, že příkaz daný žalovanému okresní politickou správou, aby ho jako cizozemce propustil, a tím i důvod, z něhož byl propuštěn, není po právu. Zákon v tom směru jest přesný a stanoví propuštění za začátek lhůty k uplatnění nároků propuštěného (§ 32 ct. zák.) bezvýmínečně a nelze tedy počítati šestiměsíční propadnou lhůtu v § 33 uvedeného zákona stanovenou ani v případě žalobcově jinak než od propuštění (srovn. rozhodnutí č. 4433 sb. n. s.). Dovolávati se ustanovení § 1162 d. obč. z., pokud odchýlně od § 33 zák. o statkových úřednících stanoví propadnou lhůtu od uplynutí dne, kterého náhradní nárok může býti vznesen, není na místě, protože podle § 88 zák. o statkových úřednících přichází všeobecný občanský zákon, co se týče služebních poměrů statkových úředníků pouze tehdy k použití, když zákon o statkových úřednících nemá svého ustanovení, což v projednávaném případě nedopadá.

Rozh. nejv. soudu v Brně ze dne 13. prosince 1928 Rv I 1141/28. Dr. K.

Advokát není oprávněn sraziti si proti vůli klientově svoji palmární pohledávku z peněz, jež přijal pro svého klienta.

První soud odsoudil advokáta, aby zaplatil žalobci zbytek hotovosti, jež si srazil na uspokojení své palmární pohledávky ze sumy, která byla k jeho rukoum vyplacena pro jeho klienta (nynějšího žalobce). Odvolací soud žalobu zamítl. Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

Z důvodů nejvyššího soudu:

V tomto případě není třeba řešiti zásadní otázku, zda má advokát, jako zástupce strany chudé, nárok na zaplacení svých poplatků z majetku, jehož strana chudá dotyčným sporem nabyla, neboť žalovaný nebyl již podle předpisů zákona oprávněn, aby si o své újmě srazil své palmární pohledávky ze sumy, která byla k jeho rukám pro chudou stranu vyplacena. Třebaže tedy dovolatel nenrovádí dovolací důvod nesprávného